

AKAPELLA

ZOMER 2003

THUISKRANT

Nummer 13

THUISKRANT

4^e jaargang
Nr. 13, juli 2003

Verschijnt (hopelijk)
4 x per jaar

Woon- en Zorgcentrum Akapella
Parallelweg 10
1880 Kapelle-op-den-Bos

Tel: 015/71.50.20
Fax: 015/71.18.07

E-mail: akapella@akapella.be
Website: www.akapella.be

Medewerkers:

Emmanuel De Boeck
Griet De Broeck
Magda De Prins
Heidi Geuens
Karel Lambrechts
Lucienne Masson
Marc Peeters
Jos Peeters
Yves Peleman
Wim Schaerlaecken
Miranda Spinnoy
Katrien Spolspoel

INHOUD

- 3 De juiste keuze maken
- 4 Ten huize van...
- 7 Taalvakantie 2003
- 10 Welkom in Akapella
- 13 Wij gedenken
- 13 Wij wensen hen veel succes
- 13 Rijmpjes en versjes uit de oude doos
- 14 Verjaardagen
- 17 Niet te missen
- 18 Kapelle-op-den-Bos
- 20 Zij versterken ons team
- 21 Proficiat
- 21 De marktbus
- 22 Nieuws van op het tweede
- 24 Ouderen in de pers
- 26 Huismiddeltjes
- 28 Op zoek naar oude beroepen
- 29 Ontbijtbuffet
- 30 Suikerziekte
- 31 De ezel (deel 1)
- 35 Prijsvraag
Winnaar vorige prijsvraag

DE JUISTE KEUZE MAKEN

God, wat gaat de tijd toch snel. Op 1 juli staat er bij Akapella al een 6 voor. Gelukkig voor de jarige mogen we voorlopig nog het volgende cijfer openlaten.

In de jaren dat ons woon - en zorgcentrum geopend is werd de Parallelweg 10 een nieuwe thuis voor velen, terwijl de lijst met diegenen die, liefst zo spoedig mogelijk, bij ons willen komen wonen steeds langer wordt.

In de kinderopvang klaagt men voortdurend over een tekort aan opvangplaatsen, ondanks een sinds vele jaren gestaag dalend geboortecijfer. Kan je je voorstellen wat ons in de ouderensector de volgende decennia dan te wachten staat met de zich nu al aandienende explosieve toename van het aantal (hoog) bejaarden?

Ouderenvoorzieningen zijn als een poesjenellenpop afhankelijk van de overheid en dit zowel voor de levensnoodzakelijke werkingsmiddelen als omwille van het zeer uitgebreid stelsel van wetten, normen, decreten en controles die ons deel zijn.

Logisch toch dat menig verantwoordelijke uit de bejaardensector met de verschillende verkiezingen die voor en achter ons liggen hoopt dat oude en nieuwe gezagsdragers de juiste keuzes durven en willen maken.

Immers, van wie waren ook weer de gevleugelde woorden: "Als het economisch minder goed gaat en het begint te druppelen in het bedrijfsleven, dan regent het waarschijnlijk al een tijdje pijpenstelen in de sociale sector".

Karel.

TEN HUIZE VAN ...

CHARLOTTE DE MEYER – Wooneenheid 128

Iedereen kent Charlotte, die sinds 23 februari 2000 in Akapella verblijft, als een opgewekte vrouw die graag een babbeltje slaat en altijd voor een lachje in is.

Samen met haar dochter Vera, altijd in de weer voor haar mama, ontving Charlotte mij in haar kamer op een zonnige namiddag. Het eerste wat mij na een aantal minuten gesprek opviel was het fantastische geheugen van Charlotte. Alle data, alle namen en gebeurtenissen uit haar kinder - en jonge meisjesjaren kon ze zich moeiteloos herinneren.

Zo vertelde ze dat ze geboren is in Hamme op 27 oktober 1924. Haar vader werkte als meestergast in een bedrijf van wegenwerken en constructie van bruggen en tunnels en haar moeder was huisvrouw. Ze woonden in “Drei Goten”, een gehucht van Hamme. Charlotte had 1 zus Elvira (later meter van haar dochter Vera) en 1 broer Felix (later peter van haar zoon Felix).

Charlotte groeide op tot een slanke schoonheid (zie foto hiernaast) die enorm veel hield van dansen (vooral de rumba was haar favoriet). Het lag voor de hand dat zulk een mooi meisje al gauw de aandacht trok van het “mannenvolk”.

Zo leerde Charlotte Henri Steenkiste uit Lede kennen in Branst op een kermis. Charlotte vond een lange verkering maar niks en toen ze 21 was huwde ze haar geliefde op 7 juni 1945.

Haar echtgenoot werkte in Tisselt in het “Buizenkot” en Charlotte verdiende haren boterham in Tapijtenfabriek De Lis in Hamme. Het paar bleef 10 jaar kinderloos maar in 1955 werd Vera geboren (zie foto van Charlotte met haar knappe dochter hiernaast) en in 1956 volgde Felix.

Helaas was het gezinnetje geen lang geluk beschoren. Vera was pas 5 toen haar vader in 1960 overleed.

Gelukkig vond Charlotte het geluk opnieuw bij haar tweede man Jacques, met wie ze bijna 40 jaar samen was. Ondertussen groeiden haar kinderen op tot volwassenen.

Vera schonk Charlotte 2 kleinkinderen : Sven werd geboren in 1972 en Jacky in 1973. Zoon Felix zorgde voor kleindochter Sharon.

Op de foto's hieronder zien we Charlotte's achterkleinkinderen : Ailien en Yannick zijn de kindjes van Sven en Melissa en Marissa zijn de dochtertjes van Jacky.

En als we de foto's bekijken zien we dat Charlotte een rijke vrouw is met zulk een prachtig nageslacht !

Toen ik naar de hobby's van Charlotte vroeg zei Vera al lachende :
"Ons ma stond op met haar stofdoek en ging met haar stofdoek slapen !" Alles moest bij Charlotte kraaknet zijn en ze vond poetsen bijna zo plezierig als dansen.

Alles ging goed, Charlotte zag dat Vera gelukkig was met Werner en ook Felix maakte zijn weg. De klein - en achterkleinkinderen groeiden voorspoedig op en gaven hun oma vele gelukkige uren.

Tot in 1999 het noodlot toesloeg en Charlotte haar 2^e man Jacques verloor. Hij stierf aan hartaderbreuk en hiermee kwam voor Charlotte een einde aan 40 gelukkige jaren.

Maar het leven ging door en na een kort verblijf bij haar dochter Vera en een passage in een ander rusthuis, kwam Charlotte naar Akapella in februari 2000.

En ze is hier graag, heel graag zelfs!! Vera is kortbij, de mensen zijn vriendelijk voor haar en ze heeft tot hiertoe een prima gezondheid (Volgens Dr. De Bisschop is haar gezondheid zelfs stukken beter dan die van Vera, dixit deze laatste).

En dat Charlotte in Akapella een geliefde figuur is hoef ik voorzeker niet uit te leggen. Altijd goedgehumeurd, geduldig, vriendelijk tegen iedereen en altijd in voor een "zwansje" of een "lachedingetje". Ze vindt het bijv. leuk als we haar "Miss Akapella" noemen na één van haar geliefde bezoeken bij de kapper!

Charlotte, blijf nog lang de flinke vrouw die je nu bent, dan kunnen we je nog lang verwennen en koesteren, want je zou een leegte laten, zeker bij je familie maar ook bij je medebewoners en het personeel.

In naam van "heel Akapella" wens ik je nog vele gelukkige jaren hier bij ons en ik zou zeggen : "op naar de 100 !", dat zien we voor jou wel zitten. Bedankt (ook Vera) voor het gesprek !

Magda.

TAALVAKANTIE 2003

“...Ergens hier ver vandaan, voorbij de horizon, ver voorbij de regenboog ligt het magische land “Akapella”. Als je heel goed kijkt, met samengeknepen ogen, kan je heel misschien een glimp opvangen van het land. De meeste kinderen zien het wel eens in hun dromen... Maar waar het precies ligt, weet niemand...

Het land “Akapella” is geen gewoon land. Het is een land waar de meeste mensen geen weet van hebben en waar geheimzinnige dingen gebeuren. Dit komt omdat de bewoners van het land geen gewone mensen zijn, maar elfen, feeën, tovenaars, witte heksen (van die goeie soort), en nog veel meer mystieke en sprookjesachtige figuren.

Ongeveer 456 jaar geleden heb ik het land voor het eerst gezien in mijn dromen. Het was een prachtig land en alles was er goed, er was nooit ruzie, niemand had ooit pijn... En als er al eens iemand verdrietig was dan zocht men een nieuwe toverspreuk en was het verdriet in geen tijd verdwenen.

Er was voldoende eten voor iedereen en iedereen lustte altijd alles. De zon scheen er voor wie het koud had en de regen viel op alles wat wilde groeien. Het was er alleen koud op sommige dagen omdat het dan zo gezellig was binnen bij het vuur. Kortom het leven was er goed. Tot op de dag dat prinses Nijd met graaf Hebzucht in “Akapella” kwam wonen ...

De bewoners hebben echt alles geprobeerd: lief zijn, praten, toverspreuken, kruidendrankjes, niets hielp. De twee verpestten het hele vredige leven in Akapella. En het allerergste was dat sommige bewoners mee werden getrokken in de spiraal van haat, nijd en hebzucht.

Ten einde raad besliste Graaf Goedheid dat er iets moest gebeuren, dat er hulp van buiten af moest komen. Graaf Goedheid belde naar zijn broer Baron Xavier Foyer en die kwam met een oplossing. Baron Xavier Foyer stelde voor om een groep kinderen naar het ongewone land te sturen. En op die mooie lentedag nog niet zo lang geleden kwamen ze toe: 11 schatten van kinderen met elk een bijzondere gave...”

We hebben ongelooflijk veel leuke momenten beleefd. De dagen waren vol met avontuur.

We hadden de trukendoos met alle tovergrappen en grollen. Een raadselspel en een kooknamiddag, we maakten magische schilderijen samen en nog zoveel meer. Elke avond en voormiddag hadden we ook activiteiten speciaal voor de kinderen.

Maar het allerbelangrijkste waren toch wel die mooie momenten samen. Wanneer ik terugdenk aan alle gesprekken aan tafel of de bezoeken van de kinderen aan “hun bewoner”, dan voel ik vooral vriendschap en wederzijds respect.

Twee totaal verschillende mensengroepen: kinderen van 12 en ouderen die genieten van elkaars gezelschap. Dank zij jullie hebben deze kinderen ongelooflijke, boeiende en leuke momenten in Akapella mogen beleven.

Hoeveel kinderen hiervan genieten is nog maar eens duidelijk gebleken uit onderstaande brief van Sema die hier vorig jaar en het jaar voordien op vakantie kwam.

02/05/03

Hallo iedereen,

Ik ben Sema. En hoe is het met Akapella? Ik hoop dat iedereen die in Akapella woont of werkt goed gezond is.

Met mij gaat het goed, met het school, de gezondheid, de familie, enz.

Doordat ik één week, maar eigenlijk twee weken (2001 en 2002) in Akapella gebleven

had, heb ik een gemiddelde van 7/10 voor Nederlands, "dank u" voor iedereen die ik in dat twee weken gekend heb!! Ik vind dat het dankzij Akapella is. Hartelijk bedankt iedereen!

Weten jullie dat het vandaag de verjaardag van de beste, tofste, liefste, ... burgemeester ter wereld is? Namelijk mijnheer Leo Peeters. Nu denken jullie dat ik een mouwveger ben, hé? Ik heb hem een briefje gestuurd! Dat is al mijn derde of vierde brief, en ik vind hem zo'n toffe burgemeester. Ik had op 1/12/02 ook een briefje gekregen, omdat het toen mijn verjaardag was.

En natuurlijk heb ik Maria, Charel Verbist en zijn vrouw niet vergeten. Maria had mij een souvenirje gegeven (een ketting), en ik heb ze nog altijd. Ik hoop dat ze mij niet vergeten heeft. Ik stuur ze van hier een dikke, dikke kus, en groetjes!

Willen jullie mij de verjaardag van Akapella is schrijven, ik vind het zeeeeeeeeer belangrijk!! En die van jullie (Marc en Griet) ook + die van Maria, en die van Charel Verbist heb ik al! Niet vergeten, en zeker die van Akapella! Jullie dachten misschien dat ik jullie vergeten had zeker? Ik'e Akapella vergeten? Ik zal Akapella NOOIT vergeten!

Ik wens hier een heeeeeel lange, leuke, plezierige, toffe leven, en veeeeeeel succes aan iedereen, maar dan ook aan iedereen die ik in die twee weken gekend heb, aan IEDEREEN!!

Dan zal ik jullie laten, hé....

Daaaaaaag en dikke kus aan iedereen die ik gekend heb + Groetjes.

I LOVE FROM AKAPELLA!!

WELKOM IN AKAPELLA

Serafine Symons - Wooneenheid 129

Serafine is geboren in Kapelle-op-den-Bos op 21 september 1915, ze was de derde van 5 kinderen, waarvan 2 broers en 2 zussen. Haar vader was afkomstig van Tisselt, hij werkte als zelfstandige.

De moeder van Serafine was oorspronkelijk van Humbeek en zorgde voor het huishouden, hield een café open en hielp in de zaak van haar echtgenoot.

Serafine volgde lager onderwijs in Kapelle-op-den-Bos en ging daarna naar Anderlecht op internaat, om haar middelbaar af te werken. Na school ging ze helpen in de zaak van haar vader, toen haar broer de zaak overnam, bleef ze gaan helpen.

Serafine heeft altijd in Kapelle-op-den-Bos gewoond, eerst in de Mechelseweg, en vanaf 1948 woonde ze in de Kuiermansstraat. Sedert 28 februari 2003 woont ze bij ons in Akapella. Welkom!

Albert Vanden Brande - Wooneenheid 021

Albert werd geboren te Zemst-Laar op 9 december 1913. Hij had 2 broers en 1 zus.

Zijn moeder was huisvrouw en hielp zijn vader op de boerderij. Hij volgde het lager onderwijs en ging nadien avondschool volgen. Hij werkte bij de NMBS.

In 1943 huwde hij met Louisa en in 1946 verhuisde hij naar Leest. In 1958 bouwde hij zelf hun eigen huis.

Albert hield van muziek en hij speelde zelf bariton. Daarnaast hield hij zich ook bezig met duivensport. Albert was hij ook nog raadslid van het O.C.M.W. en is hij de oprichter van de KWB van Leest.

Sedert 10 maart 2003 woont hij bij ons in Akapella. Welkom!

Francine Troch - Wooneenheid 144

Francine zag het levenslicht op 23 november 1926 te Nieuwenrode. Ze had nog 2 broers en 2 zussen. Haar vader was landbouwer en actief in de politiek, hij was 32 jaar schepen van Nieuwenrode. Moeder was huisvrouw en stond haar echtgenoot bij op de boerderij.

Francine bracht haar jeugd door in Nieuwenrode, ze ging tot haar veertiende naar school. Na schooltijd hielp ze in het huishouden en op de boerderij. In 1950 kocht ze samen met haar man, Louis De Boeck, het baancafé Flandria in Nieuwenrode. Ze baatte het café uit tot in 1991. Ze hebben 4 kinderen en 3 kleinkinderen. Ze is altijd in Nieuwenrode gebleven, en woont nu sedert 13 maart 2003 bij ons in Akapella. Welkom!

Mariette Van Rompaey - Wooneenheid 027

Op 20 april 1923 werd Mariette geboren te Tisselt, als oudste van 4 kinderen. Haar vader was kraanman bij Eternit, en moeder was huisvrouw. Tot haar veertiende bleef ze in Tisselt. Tot ze trouwde ging ze inwonen bij haar oom in Muizen en hielp ze in de bakkerij - kruidenierszaak.

Dan is Mariette met haar echtgenoot in Merksem gaan wonen, waar ze tot haar pensioen werkte als verzorgende in een rusthuis. Na haar pensioen ging ze terug in Tisselt wonen, in haar ouderlijk huis. Ze houdt van breien, bakken, TV kijken, film en theater en ze was lid van ziekenzorg. Sinds 18 april 2003 woont ze bij ons in Akapella. Welkom!

Josephine Braet - Wooneenheid 209

Josephine is geboren op 31 maart 1930 te Willebroek. Haar vader was werkzaam bij de NMBS en haar moeder was huisvrouw. Ze waren met 5 kinderen thuis. Aanvankelijk woonde ze in Willebroek, nadien verhuisde ze naar Ruisbroek, en uiteindelijk ging ze in Mechelen wonen. Tot haar veertiende ging ze naar

school, nadien werkte ze als arbeidster tot haar huwelijk.

In 1951 huwde ze met Jef Moeyersons. Hij was voorman in het NMBS Arsenaal. Samen kregen ze 6 kinderen en ondertussen zijn er al 16 kleinkinderen en 1 achterkleinkind. Josephine houdt van huishoudelijk werk en ze helpt graag een handje waar ze kan. Ze woont in Akapella sedert 10 mei 2003. Welkom!

Jan Moens en Maria Weerts - flat 10

Jan werd geboren op 29 mei 1914 in Beigem. Zijn vader was tramconducteur en zijn moeder was huisvrouw en zorgde voor hem, zijn 2 broers en zijn zus.

Na de lagere school volgde Jan vakschool voor mecanicien / lasser. Hij werkte in verschillende bedrijven. In zijn vrije tijd was Jan actief binnen ziekenzorg en was hij lid van de fanfare. Jan houdt van tuinieren, kaarten, TV kijken en lezen.

In 1942 trouwde hij met Maria Weerts. Maria zag het levenslicht 3 maanden na Jan op 6 augustus 1914 in Nieuwenrode. Ze had 4 broers en 2 zussen. Moeder zorgde voor de kinderen en had een café, terwijl vader op het land werkte. Maria ging naar school tot haar veertiende, na school hielp ze haar moeder in het café.

Nadat ze in 1942 trouwden werd Maria huisvrouw en verhuisden ze naar Jan's ouderlijk huis in Beigem. Maria en Jan deden alles samen: poetsen, tuinieren, en zelfs hun woning verbouwen. Sedert 26 mei wonen ze bij ons in Akapella. Welkom!

Agnes Lange - Wooneenheid 218

Agnes zag het levenslicht op 13 september 1922 te Marche-les-Dames. Haar vader was rentmeester van diverse adellijke families. Toen koning Albert I in 1934 verongelukte, was haar vader van dienst.

Haar moeder was huisvrouw en zorgde voor Agnes en haar 2 broers en 2 zussen. Ze ging tot haar 18^e naar school en volgde nadien nog tekenacademie in Namen. Later verhuisde het gezin naar Dave, waar Agnes in 1950 trouwde met Edgar.

Eens getrouwd zijn ze naar Willebroek verhuisd. Samen kregen ze 8 kinderen. Edgar werkte als bediende in brouwerij Ardor.

Agnes doet graag handwerk en kookt graag. Ze woont bij ons in Akapella sinds 17 juni. Welkom!

WIJ GEDENKEN

Andries Jan, overleden op 13/04/03

De Gendt Stanne, overleden op 27/04/03

Segers Maria, overleden op 03/05/03

Van Frausum Rosa, overleden op 10/05/03

De Weert Theo, overleden op 31/05/03

WIJ WENSEN HEN VEEL SUCCES

Conny Schoonis, verzorgende

Martine Thys, verzorgende

RIJMPJES EN VERSJES UIT DE OUDE DOOS

Handje plak,
ga naar de markt,
koop een koe,
een stukje van de lever toe;
een stukje van de longen
voor een zieke jongen;
een stukje van de pens
voor een zieke mens;
een stukje van de lever
voor de zieke wever

Maart
roert zijn staart,
april doet ook wat hij wil,
in mei,
dan leggen alle vogeltjes
een ei

VERJAARDAGEN

Juli

01/07/1918 De Moor Rosette (wooneenheid 206)
01/07/1929 Saerens Maria (vrijwilliger)
02/07/1953 De Prins Magda (administratie)
02/07/1970 Spinnoy Miranda (kok)
03/07/1915 Van Humbeeck Louis (wooneenheid 212)
06/07/1945 Diddens Maria (vrijwilliger)
07/07/1929 Maria Van Dijck (wooneenheid 111)
07/07/1919 Maes Fons (wooneenheid 124)
07/07/1959 Leclerq Guy (vrijwilliger)
08/07/1936 De Souter Isidoor (vrijwilliger)
10/07/1981 Peeters Natasja (bewonerszorg)
18/07/1934 E.H. Van De Sande Gustaaf (vrijwilliger)
20/07/1920 Mathilde Van Den Bossche (wooneenheid 104)
22/07/1982 Schaerlaecken Wim (administratie)
24/07/1917 Gielis Tor (wooneenheid 205)
24/07/1935 De Smet Marcel (vrijwilliger)
24/07/1946 Schaerlaecken Henri (vrijwilliger)
27/07/1922 Kerremans Stin (wooneenheid 114)
27/07/1927 Broothaerts Emmy (vrijwilliger)
27/07/1953 Van Barel Rose-Marie (interieurzorg)
28/07/1959 Van Nieuwenhove Maria (bewonerszorg)
29/07/1910 Van Den Brande Wis (wooneenheid 125)
31/07/1934 Verhoeven Lea (vrijwilliger)

Augustus

02/08/1978 Van Extergem Cindy (bewonerszorg)
04/08/1928 Beckx Julia (vrijwilliger)
06/08/1914 Weerts Marie (wooneenheid 010)
07/08/1914 Van Haezendonck Germaine (wooneenheid 102)
09/08/1968 Van Paesschen Veerle (kapster)
12/08/1920 De Ruyscher Jeanne (wooneenheid 120)
12/08/1950 Van Den Brande Ann (kinesist)
14/08/1935 Lauwers Antoinette (vrijwilliger)
15/08/1938 Troch Josphine (vrijwilliger)
16/08/1927 De Wolf Julien (wooneenheid 201)
17/08/1951 De Donder Hugo (vrijwilliger)
18/08/1968 Pinxten Nadia (bewonerszorg)
22/08/1985 Truyen Tinneke (vrijwilliger)
24/08/1911 Van Der Zeyp Maria (wooneenheid 140)
24/08/1917 Bosmans Yvonne (wooneenheid 013)
27/08/1979 Scheers Cindy (keuken)
28/08/1961 Roels Marijke (bewonerszorg)
29/08/1923 Lisette Van Hoeck (vrijwilliger)
29/08/1938 Verholen Yvonne (vrijwilliger)
30/08/1913 Van Breedam Martha (wooneenheid 143)
30/08/1920 De Buyser Florent (wooneenheid 210)
30/08/1979 De Maeyer Hans (vrijwilliger)

September

01/09/1945 Cuypers Julienne (vrijwilliger)
03/09/1910 Goffyn Julia (wooneenheid 115)
05/09/1923 Beckx Paul (vrijwilliger)
08/09/1925 De Saeger Jaak (wooneenheid 007)

08/09/1980 Naegels Wendy (bewonerszorg)
10/09/1908 Selleslagh Fien (wooneenheid 018)
11/09/1954 Peeters Ria (bewonerszorg)
13/09/1913 Huysmans Wiske (wooneenheid 207)
13/09/1909 De Wit Margriet (wooneenheid 121)
13/09/1922 Lange Agnes (wooneenheid 218)
15/09/1920 Piessens Jeanne (wooneenheid 004)
17/09/1913 Nijs Tinneke (wooneenheid 016)
17/09/1918 De Neys Paula (wooneenheid 025)
20/09/1919 Peeters Maria (wooneenheid 019)
20/09/1933 Van Den Broeck Jan (vrijwilliger)
21/09/1915 Symons Serafine (wooneenheid 129)
22/09/1913 Fonderie Meen (wooneenheid 112)
23/09/1913 Cluts Elza (wooneenheid 015)
23/09/1980 Bosmans Daisy (bewonerszorg)
26/09/1982 Absillis Vanessa (bewonerszorg)

Humor 1

2 baby's zitten in een buggy.

Baby1 vraagt: "Hoe laat ben jij geboren ?"

Baby2: "8 uur en jij ?"

Baby1: "Ik om 12 uur."

Baby2: "Mag jij dan al zo laat op blijven ?"

Humor 2

Een vliegje vraagt aan zijn moeder of hij naar de Stadsschouwburg mag, waarop de moeder zegt: "Ja, maar pas wel op als de mensen beginnen te applaudisseren"

NIET TE MISSEN

Elke maandag om 10u30 ochtendgymnastiek met Patricia in de polyvalente zaal.

JULI

Vrijdag 11/07	Vlaamse kermis
Vrijdag 18/07	Zitdans
Vrijdag 25/07	Zingen onder deskundige begeleiding
Dinsdag 29/07	Verjaardagsfeest

AUGUSTUS

Van maandag 28 juli tot en met zaterdag 2 augustus 2003 komen de kinderen van de gemeentelijke speelpleinwerking een hele week samen met ons werken rond kunst.

Vrijdag 22/08	Zitdans
Dinsdag 26/08	Verjaardagsfeest
Vrijdag 29/08	Zingen

SEPTEMBER

Vrijdag 05/09	Uitstap
Vrijdag 12/09	Zitdans
Vrijdag 26/09	Zingen onder deskundige begeleiding
Maandag 29/09	Verjaardagstaart bakken
Dinsdag 30/09	Verjaardagsfeest

Bij goed weer tijdens de zomermaanden spelen we petanque in de tuin of plannen we een wandeling met picknick.

KAPELLE-OP-DEN-BOS

In de thuiskrant nr. 12 kon u gegevens vinden over het aantal inwoners van Kapelle-op-den-Bos en haar deelgemeenten. In deze uitgave belichten we een aantal geboortejaren, vergelijken we met vroeger en geven u een aantal beschouwingen mee.

Het merendeel van de bewoners van Akapella is geboren tussen 1913 en 1925 (62%).

Vergelijken we de geboortejaren vóór, tijdens en na de 2de wereldoorlog met die van de laatste zes jaar. Het gaat hier telkens over Kapelle, Ramsdonk en Nieuwenrode samen.

° 1937: 94: 55 meisjes en 39 jongens

° 1938: 101: 53 meisjes en 48 jongens

° 1940: 93: 47 meisjes en 46 jongens

° 1944: 104: 49 meisjes en 55 jongens

° 1946: 123: 53 meisjes en 70 jongens

° 1947: 132: 73 meisjes en 59 jongens

° 1997: 85: 42 meisjes en 43 jongens

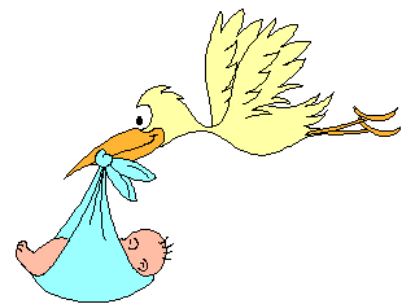
° 1998: 84: 43 meisjes en 41 jongens

° 1999: 78: 32 meisjes en 46 jongens

° 2000: 74: 38 meisjes en 36 jongens

° 2001: 85: 44 meisjes en 41 jongens

° 2002: 71: 36 meisjes en 35 jongens

Zo kun je vaststellen dat het aantal geboortes de laatste jaren, vergeleken met de periode vóór, tijdens en na de 2de wereldoorlog sterk is teruggelopen. Dit is trouwens een tendens voor het hele Vlaamse land.

Als gevolg hiervan neemt de vergrijzing (bij sommige ook de verkaling) van de bevolking in iedere gemeente toe. Toch is er ook een tendens dat er elk jaar wat nieuwe inwoners hun intrek nemen in Kapelle-op-den-Bos.

Bij diegenen waarvan het bvb. 10 jaar of meer geleden is dat ze Kapelle nog eens bezochten en die hier vroeger al eens langs kwamen bij familie, vrienden of kennissen, valt het op dat er in de gemeente veel is bijgebouwd. Dit zal zeker te maken hebben met de rustige omgeving en gunstige ligging: 20 km van Brussel, 20 km van Antwerpen, 10 km van Mechelen.

Voor vele ouderen en zorgbehoevenden is het Woon - en Zorgcentrum Akapella, opengesteld in 1997, ook een nieuwe en prachtige woonomgeving. Mensen die in Akapella voor de eerste maal en ook daaropvolgend een bezoek brengen of al eens een kijkje komen nemen, zijn en spreken eensluidend: "Als men zorgbehoevend is kan men nergens beter zijn."

En ja ... ondertussen is de oudste bewoner Anna Kerremans 99 jaar geworden. Een honderdjarige zit er dus aan te komen. Ik zou zeggen tot Karel, Marc en Yves: "Bestel maar stilaan de champagne!".

Jos Peeters

ZIJ VERSTERKEN ONS TEAM

Ingrid Vrijders - Verpleegkundige

Vanaf mei kom ik het verplegend personeel vervoegen. Aangezien ik uitsluitend met nachtdienst zal werken, zal niet iedereen me steeds te zien krijgen, daarom wil ik me langs deze weg toch wel graag even voorstellen!

Mijn naam is Ingrid Vrijders en ben woonachtig te Londerzeel. Ik ben verpleegkundige en heb tot nu in het Onze-Lieve-Vrouw Ziekenhuis te Asse gewerkt.

Ik ben gehuwd met Pascal en samen hebben we 2 kinderen: Anneleen (16 jaar) en Yelle (10 jaar).

Samen met m'n man ga ik graag op reis of maken we daguitstapjes met de hele familie. Ook met een etentje of een filmpje kan je me plezieren.

Zo weten jullie toch al iets meer over mij. Verder hoop ik op een fijne verstandhouding met mijn nieuwe collega's en alle bewoners! Tot binnenkort, tot één van de volgende nachten! Ingrid

Natasja Peeters - Verzorgende

Mijn naam is Natasja Peeters en ik ben 21 jaar. Samen met mijn vriend Dominic en zoontje Tjorven woon ik te Londerzeel Sint-Jozef.

Mijn grootste passie zijn mijn paarden. We hebben ook nog enkele andere dieren zoals een konijn, kippen, vissen, halsbandparkieten, schildpadden en twee honden. Een echte dierentuin dus.

Sinds 01/04/03 werk ik in Akapella en het gaat heel goed. Vele groetjes, Natasja!

PROFICIAT

Quinten, geboren op 19/04/2003,
zoon van Ingrid Helon, verpleegkundige
en Kurt De Wit.

Kaatje, geboren op 29/04/2003,
dochter van Veerle Vandemerk, verzorgende en Paul Van Praet.

DE MARKTBUS

Elke donderdag rond 10 uur stopt de marktbus voor onze deur. Bewoners en vrijwilligers die graag meewillen zitten best klaar om kwart voor 10 in de polyvalente zaal.

De bus brengt ons naar de markt en komt ons op dezelfde plaats één uur later terug ophalen. Zo zijn we dus steeds terug tegen etenstijd.

Om alles vlot te laten verlopen, willen we jullie vragen om Magda op dinsdag te verwittigen. Magda vult dan in op de lijst of je: een rolstoel nodig hebt, begeleiding om te wandelen op de markt,...

Wij hebben dan voldoende tijd om alles goed te organiseren. Bedankt voor de medewerking en veel plezier tijdens de wekelijkse uitstap naar de markt.

Griet

NIEUWS VANOP HET TWEEDE

Hallo lezers,

Weten jullie dat de oudste bewoonster van Akapella op het 2de woont? Graag zou ik jullie even willen voorstellen aan onze 99-jaar-jonge Anna Kerremans.

Anna werd op 28 mei 1904 geboren te Tisselt als jongste uit een kroostrijk gezin van 6 kinderen. Haar vader, die de kost verdiende als brugdraaijer en haar moeder, die als naaister werkte hadden reeds 5 kinderen, Louis, Pauline, Lucie en Gerardine, toen Anna het levenslicht zag. Anna's vader verloor bij een zwaar werkongeval zijn arm en stierf op de vrij jonge leeftijd van 64 jaar.

Anna huwde in 1925 met Frans De Cock, afkomstig uit Londerzeel. Frans was werkzaam bij de N.M.B.S. te Mechelen, deed mee aan een examen en vertrok voor de 1ste maal, voor een periode van 3 jaar, naar Congo in 1927. Ondertussen bleef Anna thuis als huismoeder en zorgde voor de opvoeding van hun enige dochtertje Gaby die geboren werd in 1928.

Na de terugkeer van Frans in 1930, die hard zijn boterham verdiend had, konden ze onmiddellijk grond kopen en een huisje bouwen in de Molenstraat (nu Oudstrijdersstraat) te Kapelle-op-den-Bos. Tot dan woonde Anna en haar dochtertje thuis in.

Op herhaalde aanvraag van de N.M.B.S. en om aan zijn vrouwtje en kind een financieel zorgeloze toekomst te kunnen geven vertrok Frans voor de 2de maal naar Congo in 1937. Toen hij terugkeerde in 1940 was de oorlog uitgebroken en moesten ze op de vlucht tot in Poperinge. Nadien werkte Anna's man als bediende bij de Spoorwegen tot zijn pensioengerechtigde leeftijd. In 1974 is Frans stilletjes heengegaan.

Anna had een rustig, gelukkig leven. Ze maakte af en toe een daguitstapje en haar grootste vreugde was kaartspelen met haar beste vriendin Clementine van Hoeck (Clementine heeft ook in Akapella gewoond en overleed op 98-jarige leeftijd). Anna's dochter, Gaby trouwde met Jean Willems. Ze kregen één zoon die huwde met Yvette en zij kregen samen één dochtertje Kelly, Anna's enige achterkleinkind. Kelly is nu een jongedame van 11 lentes.

Na een kleine hersenbloeding werd Anna voor een 6-tal maanden opgenomen in de Sint-Elisabethkliniek te Mechelen. Van daar verhuisde ze naar rusthuis "Klimop" te Beerse bij Putte en dan op 19 januari 1998 eindelijk terug "thuis" in Akapella!

Nu zit Anna graag in de leefruimte, waar ze vaak indommelt. Toch lijken dan weinig dingen aan haar aandacht te ontsnappen. Je kan steeds een onverwachte, ondeugende reactie van haar verwachten. Soms lacht ze bulderend, soms hult ze zich in stilzwijgen. Maar als je haar een stevige knuffel en een lieve klapzoen geeft, ontdooit ze als een ijsblokje in de zachte zomerzon. We hopen dat Anna nog een heel tijdje bij ons mag wonen....

Het volgende gedichtje willen we speciaal aan haar opdragen.

Een knuffel en een kus

Een knuffel en een kus
wat doet dat een mens
toch altijd goed
het is meer dan alleen
zo'n koude kale groet.

Door die kus en knuffel
voel je je even niet alleen
dat komt door die twee armen
zo zachtjes om je heen.

Dank je wel Anna voor reeds al die fijne momenten samen!

OUDEREN IN DE PERS

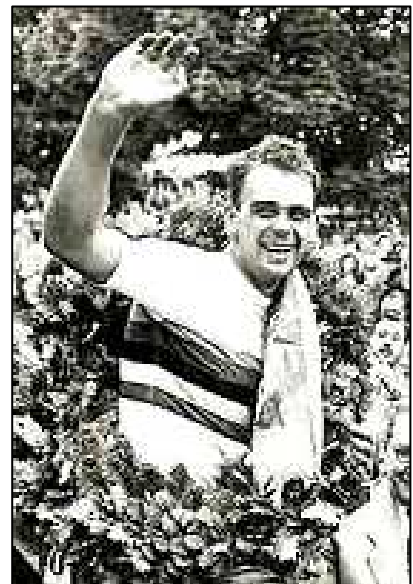
"Grote Rik is dood"

Op 16 mei 2003 brachten alle kranten het nieuws van het overlijden van Rik Van Steenbergen. Rik I overleed de dag voordien en werd net geen 80. "Hij verliest de laatste spurt", melden de kranten.

Rik Van Steenbergen, in 2000 gekozen tot "Antwerpse Sporter van de eeuw", werd geboren in Arendonk op 9 september 1924 en was naast de 84-jarige Brick Schotte, één van de laatste wielersporters uit vorige eeuw.

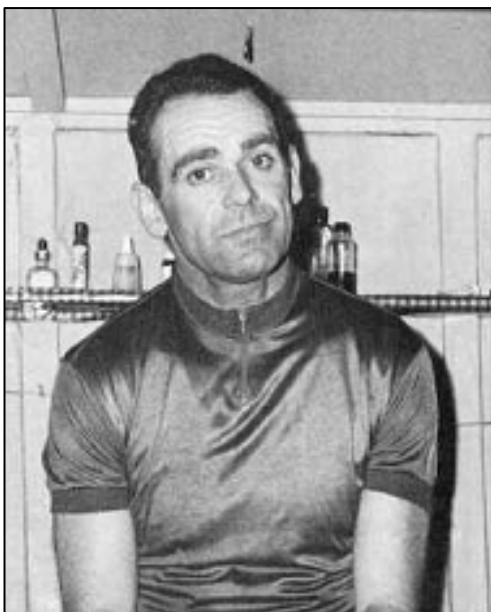
Rik 1 (tussen Brick Schotte en Rik 2 = Rik Van Looy en ook goede vriend van Eddy Merckx) was profwielrenner van 1942 tot 1966 en reed een indrukwekkend palmares bij mekaar:

- 3 x wereldkampioen:
 - 1949 Kopenhagen
 - 1956 Bellerup
 - 1957 Waregem
- 3 x Belgisch kampioen ('43, '45, '54)
- 4 Touretappes ('49 (2), '52, '54)
- 2de in de Giro ('51 na Fiorenzo Magni)
- 2 x Ronde van Vlaanderen ('44, '46)
- 2 x Parijs-Roubaix ('48, '52)
- 2 x Waalse Pijl ('49, '52)
- Milaan-Sanremo ('54)
- Parijs-Brussel ('50)
- Dwars door België ('45)

In totaal 952 zeges, waarvan 270 op de weg.

"Rik 1 was het grootste fenomeen met en tegen wie ik ooit gekoerst heb", zegt die andere legende Fausto Coppi.

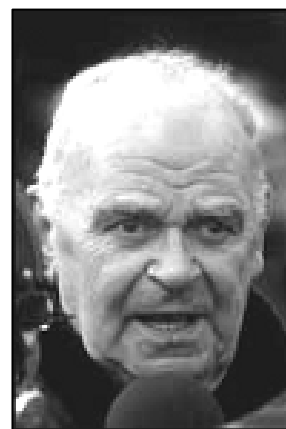

Rik lachte graag, hij was altijd in voor een lekkere hap of een goed glas wijn, zonder ooit zijn gewicht uit het oog te verliezen. Praten en vertellen waren voor Rik een tweede natuur. Zijn wijsheid werd door iedereen gewaardeerd.

Na zijn rennerstijd had Rik het de eerste jaren niet makkelijk: echtscheiding, slechte vrienden, maar met de hulp van zijn 2de vrouw Doreen kwam hij erdoorheen.

Rik was al een tijdje ziek. Vorig jaar onderging hij een operatie aan de darmen en sinds ruim een maand was hij opnieuw in het ziekenhuis. Maar toegeven dat hij ziek was kon hij niet, hij schaamde zich voor zijn zwakte. Zo ziet men dat ook superatleten met een indrukwekkend lichaam waarop ziekte of Magere Hein geen vat schijnen te hebben, niet ontsnappen aan dé wet van het leven.

Niemand deed de laatste 20 jaar ooit tevergeefs beroep op Van Steenbergen. Overal merkte je hetzelfde respect onder de mensen als toen hij koerste. Nog even kaarsrecht, het hoofd fier omhoog. Duizenden zullen hem zo blijven herinneren. Hij was een goed renner, maar volgens zijn vrienden ook een schitterend mens. Dag Rik.

Citaten van zijn boezemvriend Jos Meesters en journalist André Putzijs in Gazet van Antwerpen van 16/05/2003.

HUISMIDDELTJES

Ann, onze stagiaire in het animatieteam, verzorgde voor ons een leuke namiddag rond het thema: “apotheek vroeger en nu”. Op algemene aanvraag publiceren we hieronder een paar van de “weetjes” en enkele “recepten”. Veel leesplezier.

Welk middel bij welk kwaaltje:

Kiespijn:

Watje gedrenkt in jenever, eau de cologne, brandewijn of kruidnagelolie.

Maagpijn:

Warme melk met honing of anijs.

Winderigheid:

Melk met een theelepeltje kummel.

Eksteroog:

Wikkel een opengesneden rozijn in een linnen doekje en leg dit drie dagen lang op het eksteroog. Of gebruik een pleister met een beetje honing of verse look.

Wespensteek:

Een watje gedrenkt in jonge jenever een paar minuten op de pijnlijke plek houden en de zwelling en de pijn zullen snel verminderen. Een jonge jenever zal sowieso helpen tegen alle soorten pijn !?!? Deppen met citroen of azijn kan ook.

Notenbladeren en bolsters:

Zijn goed tegen jeuk. Je kookt de bladeren en de bolsters waardoor deze mals worden. Daarmee wrijf je de huid in en de jeuk zal verdwijnen.

Verstuikingen: Bij verstuikingen helpt een voetbad met zoutwater.

Uierzalf: Is een zeer nuttig middel bij winterhanden en kloven.

Suikerwater: Bij misselijkheid helpt het drinken van suikerwater.

Citroensiroop:

Ingrediënten:

3 eieren
1 citroen
3 lepels honing

Benodigdheden:

1 flesje
1 eetlepel
1 mixer of twee vorken
1 kom
1 tas
1 fruitpers

Werkwijze:

Neem de kom en de tas, breek de eieren en splits deze. Doe het eiwit in de grote kom en het eigeel in de tas.

Mix het eiwit tot schuim. Vermeng het schuim met het citroensap en de honing.

Gebruik:

Citroensiroop is een goed middel tegen heesheid en past uitstekend bij kruidenthee!

Appelsiroop:

Ingrediënten:

2 theelepels appelazijn
1 eetlepel honing
2 dl. water

Benodigdheden:

1 flesje, dop
1 trechtertje
1 pan en verwarmingstoestel
1 etiket en balpen
1 eetlepel
1 theelepel

Werkwijze:

Neem een maatbeker en vul deze met 200 ml water. Verwarm het water tot het lauw is. Voeg 2 theelepels appelazijn en één eetlepel honing bij het water. Laat afkoelen en doe dit in een flesje.

Schroef de fles dicht.

Gebruik:

Neem een paar slokjes van dit middel, gorgel, spoel de mond en slik vervolgens door. Dit middel is goed voor het ontsmetten van de mond- en keelholte en als preventief middel tegen griep.

Griet

OP ZOEK NAAR OUDE BEROEPEN

Het spreekwoord: "12 beroepen en 13 ongelukken" had zeker geen betrekking op vroeger. Vroeger was het zo dat als je eenmaal een ambacht had geleerd, dan bleef je je hele leven lang dit beroep uitoefenen.

Vaak gingen beroepen over van vader op zoon. De meeste moeders deden het huishouden en/of werkten mee op het veld.

De derde klas ging op 9/05/2003 op zoek naar alle informatie over beroepen van vroeger en nu. Wij konden ze daarbij een handje helpen met dit oude beroepenspel.

Alle kinderen vormden samen met de bewoners kleine groepjes. Ze kregen een aantal vragen en opdrachten, die ze zo goed mogelijk moesten proberen op te lossen.

En we kwamen heel wat te weten: welke beroepen hebben de papa's en mama's van de kinderen? Welke beroepen hadden onze bewoners, of de mama's en papa's van bewoners?

Alle kinderen kennen nu ook een *maalder*, een *biekorvenmaker* of een *gardeville*. Ze weten wat een *hovenier* doet, een *scharensliiep* of een *molenaar*. Over een "goeivraa" weten we nu ook dat het niet een lieve echtgenote is, maar een vroedvrouw die helpt om kinderen op de wereld te zetten. Een "stoker op de trein" is geen ruziemaker maar de man die er voor moest zorgen dat het vuur bleef branden om stoom te maken ...

Het was een leerrijke namiddag. En veel leuker dan een gewone klasdag, omdat ze niet één juf of meester hadden maar wel 20. Dit soort projectjes toont nog maar eens aan hoeveel we van elkaar kunnen leren. En dat de kinderen jullie hulp en kennis erg waarderen mochten we ondervinden aan het mooie bedankkaartje.

Griet

ONTBIJTBUFFET 16 MEI 2003

Dit initiatief, ontsproten aan het brein van de Werkgroep Comfortzorg, ging in première op 16 mei 2003 in de vergaderzaal. De gasten voor dit feestelijk ontbijt waren onze bewoners die gewoonlijk hulp of toezicht nodig hebben bij het maaltijdgebeuren.

Yves en een aantal mensen van bewonerszorg waren die morgen al vroeg in de weer en boden onze bewoners een waaier van lekkernijen aan: appelsiensap, spek met eieren, spiegelei of roerei met lekkere sandwiches of melkbrood, overgoten met koffie, thee of chocolademelk.

De bedoeling was eenvoudig: de meest zorgbehoevende bewoners eens extra te verwennen. Daar zijn ze zo goed in geslaagd dat het experiment zeker voor herhaling vatbaar is!

Prima initiatief !

SUIKERZIEKTE

Naar aanleiding van de vormingscyclus "diabetes bij ouderen", die in 2002 doorging in Akapella, werd besloten meer aandacht te besteden aan de opsporing van asymptomatische diabetici en aan de opvolging van gekende diabetici.

Op de overlegvergadering tussen Akapella en de huisartsen van 05/02/03 werd het volgende protocol afgesproken.

Van alle bewoners die niet gekend zijn als diabetici, wordt 1 maal per jaar door de verpleging een nuchtere glycemie IV afgenomen (indien er geen glycemie in het dossier aanwezig is). Als criterium voor de diagnose van diabetes hanteren we een nuchter glycemie van > 126 mg%. U wordt verwittigd van het resultaat van deze bloedafname.

Van alle gekende diabetici, wordt om de drie maanden door de verpleging een hemoglobine A1C en glycemie nuchter IV afgenomen (indien niet aanwezig in het dossier).

Bij elke diabetespatiënt wordt eveneens om de 6 maanden het gewicht bepaald.

Bovendien worden bij gekende diabetici de voeten elke 6 maanden systematisch nagekeken met de monofilamenttest (ter opsporing van neuropathie). Orthopedische afwijkingen en huid- of nagelproblemen worden eveneens systematisch nagekeken door de verpleging die hiervoor een opleiding kreeg.

De resultaten van deze onderzoeken worden genoteerd op de diabetesfiche die zich in het medisch dossier van de bewoner zal bevinden.

De eigenlijke opvolging van de diabetes en de preventie en aanpak van de mogelijke verwickelingen zijn uiteraard volledig in handen van de behandelende huisarts.

We hopen de kwaliteit van de diabeteszorgverlening in Akapella met deze initiatieven nog te kunnen verhogen, en zijn steeds bereid tot overleg.

Dr. Paul Smits
CRA Akapella

Jackie Brodelet
referentieverpleegkundige diabetes

DE EZEL - Deel I

De ezel, hoe leeft hij, wat doet hij en waarom?

Graag zou ik een stukje willen schrijven over DE EZEL. Ik hoor u al denken: wie schrijft er nu nog over de ezel? Of wie weet wat voor oneerbiedigs er over dat beest niet allemaal te vinden is op internet. Maar dan zeg ik: wie van onze bewoners heeft dikke boeken over de ezel? Of wie van onze bewoners, behalve de directie, gaat ooit op internet inzoomen op het onderwerp "EQUUS ASINUS" ofte "DE PAARDACHTIGE HUISEZEL"?

Er moet, vind ik, in Akapella dringend eens wat geschreven worden over de ezel. Niet omwille van verre familiale verwantschappen, noch om vermeende psychische of fysische overeenkomsten, maar simpelweg omdat in Akapella óók ezels wonen!

Neen, niet in de gebouwen, maar hoe dikwijls hebben wij geen visueel of auditief contact met deze halfedele dieren die naast de vijver tussen de vergaderzaal en de kerkhofmuur huizen?

Gevestigd op een wat verloren plekje van het domein, doen ze nochtans regelmatig heel erg hun best om op te vallen, soms zelfs tot onfatsoenlijk gedrag toe.

Nu moet je bij een volgende gelegenheid dit koppeltje n's heel goed observeren. Een ezel is, och arme, toch wel gemaakt uit een samenraapsel van overschotten uit de schepping, niet?

Op zo'n klein dier staan een paar schelpen van oren, zo groot dat ze nog juist stijf genoeg zijn om rechtop te blijven staan.

Daaronder hangt dan een tweedehands paardenkop voorzien van twee smalle ogen, dunnetjes in spleten getrokken alsof het beest alle moeite van de wereld doet om even na te denken.

En bekijk dat lijf: moesten we niet beter weten, we zouden denken dat het de geïmplanteerde romp is van het ter ziele gegane hangbuikzwijn dat er toentertijd heeft bijgelopen.

Gans dit verhaal loopt dan op een stel poten waarvan de twee achterste jammer genoeg een stuk langer zijn dat de voorpoten zodat het achterwerk steeds een beetje uitdagend waggelend omhoog steekt.

Tenslotte wordt elke ezel die zichzelf in zijn eigenheid respecteert opgesmukt met een staart. Het zou zijn pronkstuk kunnen zijn zoals het krulletje van een varken of de plumeau bij de muskusos! Weer mis!! Moet je die staart zien: te kort om lang te zijn en te lang om kort te zijn. Recht naar beneden, te smal om degelijk te zijn, uurwerk te bedekken en daar waar er niets meer te bedekken valt, helemaal op 't einde, daar hangt er een floche aan. Je weet wel, zo'n ding dat we kennen van op de paardenmolen uit onze jeugd: de floche trekken en je mag nog eens!

Als kind was de gelijkenis tussen een kermisfloche en een ezelstaart zo vanzelfsprekend dat ik ooit eens aan de staart van Jef de Luier zijn ezel getrokken heb. Uit frustratie, want dat gewaggel op de paardenmolen lag mij niet erg en de staart van een ezel hangt meestal bewegingsloos loodrecht.

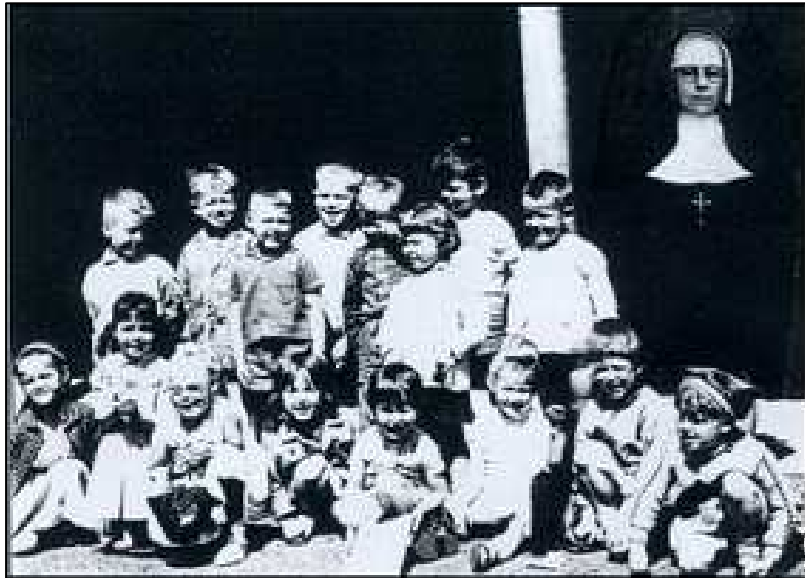
Moet je eens op letten, veel gemakkelijker te grijpen! Dus dacht ik: eens trekken bij de ezel en ook nog eens mogen. Al wist ik langs geen kanten wat "twee keer mogen" wel zou kunnen betekenen. Pas later in de klas na de zangles bij meester Ven, die ons juist het liedje "Liefde Gaf U Duizend Namen" had aangeleerd, heeft hij ons verteld wat de mensen willen zeggen met "nog eens mogen".

Maar het is niet daarom dat ik nooit meer een ezel heb aangeraakt. Ik had nog maar juist aan die staart getrokken of het beest zwaaide bliksemsnel zijn twee achterpoten tegelijk een eind van de grond vlak op mijn nog kinderlijke borstkas. Vijf minuten heb ik toen naar mijn verstand moeten zoeken!

Nu nog altijd heb ik van die ezelstamp een indrukwekkend lidteken onder de tepel van mijn linkerborst. Maar aangezien dat lichaamsdeel in mijn verder leven onbelangrijk is gebleken heeft het mijn levensloop niet ingrijpend beïnvloed.

Ik mag er echter niet aan denken dat die achterpoten een dertig centimeter lager hadden kunnen aankomen! Mijn zonen zouden er vandaag niet mee gelachen hebben! Sindsdien heb ik nooit meer aan welke floche dan ook getrokken.

De allereerste keer dat een ezel mij echter in de problemen heeft gebracht was nog vroeger bij zuster Gabriël zaliger in de 3de klas van de papschool.

De “ENORME” zuster Gabriël met haar kleuters

Sinterklaasavond....

Op de zolder boven de klas kwam doorheen een verluchtingsgat plots een Zwarte-Piet-stem vertellen wie er allemaal niet braaf geweest was in de klas. Je kent dat wel: Hilda was een babbelkous, Antoine had het zotteke uitgehangen en André Polspoel had de wollen breibol van Margriet Lamberts op de grond gegooid. Om zijn woorden wat meer indruk te geven liet Zwarte Piet tot slot zijn ezel een langgerekte bronchitisachtige iiiiiiiiiiiaaaaaaa naar de klas balken.

Ik was toen nog een freel klein ventje (gans de oorlog 40-45 meegemaakt en veel levertraan moeten drinken, weet je wel). Daarenboven, als geburen van de zusters een beetje beibbeke.

Nog de dag tevoren had ik van zuster Gabriël een stapeltje tekenboeken van die zolder mogen halen, langs een smalle ladder en een nog smaller gat in 't plafond.

Dat die enorme zuster Gabriël daar niet doorgeraakte, dat kon ik begrijpen. Maar hoe was dan in 's hemelsnaam die even enorme ezel op de zolder geraakt?

Ik heb toen dit probleem voorgelegd aan wijlen Leon Puttaert: een kerel van wie zelfs op het doodsprentje geen leugens te lezen stonden. Betrouwbaar, recht voor de raap, altijd de waarheid zelfs over Sinterklaas!

Toen ik die avond thuis kwam vertellen dat Sinterklaas eigenlijk niet bestond en het allemaal verklede vaders en moeders waren, toen ben ik voor de rest van de avond in de hoek gevlogen en een uur vroeger mijn bed in gemoeten; zonder witte brokkenpap met kandijsiroop. Dit alles tot groot jolijt van mijn jongere zussen, want vanaf toen moest ik, die "het" toch wist, elk jaar bij boer Peerjeannekes in de buurt voor het schoentje van al mijn zussen een raap en een wortel gaan halen. Voor een ezel die niet bestond, gedomme!! Want alle groen vond ik 's anderendaags in stukken gesneden terug in de voederbak van onze geit Annemie. Eigenlijk heb ik het met ezels nooit getroffen. Iedereen heeft wel zo zijn zwart beest, zeker?

Ed. Ebo. (vervolg volgende keer)

PRIJSVRAAG

Deze rasters zien er misschien uit als een alfabetsoep, maar als je goed kijkt, zul je zien dat er allerlei woorden in verborgen zijn.

In het 1ste raster moet je 10 dieren zoeken en in het 2de raster moet je 10 beroepen terugvinden.

Je kan de woorden terugvinden in alle richtingen, behalve diagonaal.

Er is een mooie prijs te winnen. Bij meerdere juiste antwoorden, zal een onschuldige hand de winnaar trekken.

Vind 10 dieren.

Z	O	T	T	E	R	N	E
E	L	E	E	M	A	K	E
B	E	V	E	L	A	P	N
R	E	T	A	K	K	A	D
A	P	P	O	D	N	O	H
P	A	A	R	D	E	L	A
I	P	Q	E	L	I	K	A
K	R	A	A	I	E	R	S

Vind 10 beroepen.

E	D	O	B	T	S	O	P
P	I	L	O	O	T	O	M
O	L	K	E	E	P	E	R
R	E	R	E	G	N	A	Z
T	R	R	E	G	A	J	O
I	A	R	E	S	S	I	V
E	A	A	C	T	E	U	R
R	R	R	E	K	K	A	B

WINNAAR VORIGE PRIJSVRAAG

Het antwoord op onze vorige prijsvraag was: Carnaval in Aalst.

Door de vele goede antwoorden was de schiftingsvraag belangrijk. Het antwoord op de schiftingsvraag was: gemiddeld wordt er 18 kg en 200 gr aardappelen bereid voor één middagmaal.

Paula Puttemans (K 145) was met 18 kg 735 gr het kortst bij het juiste antwoord. Zij mag een prijs afhalen bij Wim.